

ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНЬОГО СОЦІАЛЬНОГО ПЕДАГОГА В УМОВАХ ВНЗ

Професійну компетентність соціального педагога можна визначити як сукупність взаємопов'язаних якостей особистості, що передбачає досконале володіння теоретичними і практичними навичками, вміння застосовувати їх у процесі професійної діяльності, здатність творчо і нестандартно вирішувати проблеми, нести відповідальність за наслідки своєї роботи, а також професійне зростання шляхом постійного саморозвитку, самовдосконалення та самоосвіти.

Велике значення у висвітленні питань професійної підготовки соціальних педагогів та формування їх професійної компетентності мають роботи В. Байденко, С. Батишева, Г. Бордовського, зокрема зміст, форми і методи підготовки соціальних педагогів у вищих навчальних закладах досліджено Л. Вітебським, В. Масленніковою, Т. Пігалою, Л. Родіною, М. Черкасовою та іншими.

Формування професійної компетентності соціального педагога – це складний процес «проектування» особистості. Концепція «інтегрованого розвитку компетентності», розроблена шведськими вченими (В. Чапанат, Г. Вайлер) пов'язує розвиток компетентності спеціаліста з інтеграцією інтелектуальних, моральних, соціальних, естетичних аспектів знань та умінь.

З перших днів навчання необхідно акцентувати увагу студентів на суспільній значимості професії соціального педагога, розвитку до неї особистісного інтересу, формування професійно-мотивованої настанови на майбутню діяльність. Необхідно говорити про труднощі цієї професії, необхідність великих зусиль для засвоєння, розвитку потрібних якостей і подолання негативних рис. Для цього в теоретичних курсах застосовують активні методи: психологічні тести, проблемні ситуації, ділові ігри, тренінги, соціально-психологічні дослідження. Їх проведенню допомагають сучасна технічна база (використання Інтернет-технологій на семінарських та практичних заняттях), робота в лабораторіях, опрацювання наукової та науково-методичної літератури, періодичних видань; різні форми позааудиторної роботи (складання соціальних паспортів, участь у соціологічних дослідженнях, зустрічі з досвідченими соціальними працівниками, студентське самоврядування). Ці та інші форми розширюють світогляд студентів, виховують інтерес до своєї майбутньої професійної діяльності, тактовність, відповідальність, організованість та ін.

Організація практики студентів на базі провідних соціальних установ та організацій займає особливе місце у підготовці майбутніх соціальних педагогів. Практика надасть змогу майбутньому фахівцеві сформуванню реалістичне ставлення до обраної професії, перевірити «дієвість» теорій,

інтегрувати знання в єдине ціле, глибше пізнати пов'язані з майбутнім фахом гострі соціальні й особистісні проблеми.

Важливою умовою формування професійної компетентності майбутнього соціального педагога безумовно є наявність висококваліфікованих кадрів професорсько-викладацького складу.

Таким чином, професійна компетентність соціального педагога залежить від створення певних педагогічних умов у ВНЗ: збільшення кількості годин на дисципліні професійного спрямування, проходження практики студентами протягом усього періоду навчання, використання сучасних Інтернет-технологій під час проведення практичних та семінарських занять, а також в самостійній роботі студентів, співпраця з провідними установами та організаціями, що займаються соціальною роботою і т.д.

Список використаних джерел

1. Зимняя И. А. Ключевые компетенции – новая парадигма результатов образования / И. А. Зимняя // Высшее образование сегодня. – 2003. – № 5. – С. 34–42.
 2. Решетник П. М. Професійна освіта і компетентність / М. П. Решетник, Н. Г. Батечко // Науковий вісник НАУ. – 2005. – № 88. – С. 157.
- Соціальна педагогіка: мала енциклопедія / за заг. ред. проф. І. Д. Зверєвої. – К.: Центр учбової літератури, 2008. – 336 с.